

ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΙ ΜΑΣ

[Ἀπὸ τὴν Γαλήνην]

Σ' εὐλογημένη φυλακὴ μαζί μ' ἐσένα μένω.—
 Ψηλά 'ς τὸ παραθύρι μας τὸ σιδεροδεμένο
 Φυσᾶ τῆς ἀνθεμύριστης καλοκαιριᾶς τ' ἀγέρι
 Κ' ἔρχεται τοὺς ἀντίλαλους τοῦ κόσμου νὰ μᾶς φέρη :
 Τῶν δένδρων τ' ἀναφύλλισμα, τῆς ῥεματιᾶς τὸ ῥόχτο,
 Τ' ἀνάβρυσμα τοῦ κρύου νεροῦ, ποῦ τρέχει ἀπὸ τὸν ὄχτο,
 Τοῦ κύματος τ' ἀφρόχυμα 'ς τῶν βράχων τ' ἀκρολίθια,
 Καὶ τὴν κοχύλα ποῦ βογκάει ἀπὸ ψαράδων στήθια,
 Τοῦ γκιώνη ἀναστενάγματα, τῶν γρύλλων μοιρολόγια,
 Καὶ τὰ γλυκὰ παιδιάτικα τοῦ καλογιάννου λόγια.

Σ' εὐλογημένη φυλακὴ μαζί μ' ἐσένα μένω.—
 Ψηλά 'στὸ παραθύρι μας τὸ σιδεροδεμένο
 Μιᾶς σπλαχνικῆς κληματαριᾶς ἀπλώθηκε κλωνάρι
 Κ' ἔσμιξε μὲ τὰ σίδερα τὰ φύλλα του ζευγάρι.
 Κ' ἔτσι ἀργοσειῶνται ἀνάερα κληματαριᾶς στεφάνια
 Καὶ κρέμονται ὡς τὸ πέλαγος δεμένα ἀπ' τὰ οὐράνια.
 Τοῦ Φεγγαριοῦ τὸ ἀχνόφωτο φράχτη ἀπὸ φύλλα βρῖσκει
 Καὶ ζωγραφιῶνται ἀντικρυνά περισσίας τέχνης ἴσκοι.
 Ἡ Πεύλια τῆς λαμπρονοχτιᾶς ἐφτάπτερο στολίδι
 Σ' τὸν κλῶνο τῆς κληματαριᾶς περνιέται δαχτυλίδι.
 Κι' ἀπὸ μιᾶς ῥοδοσύννεφης Αὐγῆς ἀνατριχίλα
 Γεννιέται ὁ Ἥλιος σ' τὸ γιालὸ στεφανωτὸς μὲ φύλλα.

ΓΕΩΡΓ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ